

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Martiny Lacinové a soudkyně JUDr. Jaroslavy Štítkovcové a JUDr. Ivety Jíříkové ve věci žalobce [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti žalovanému [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o upuštění od nerovného zacházení a zaplacení 51.997 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 19.12.2014 č.j. 7 C 268/2012-371,

takto:

Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 8.421,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. [jméno] [příjmení], advokáta v [obec].

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, aby žalovaný byl povinen upustit od nerovného zacházení se žalobcem projevujícího se v odlišném způsobu nastavení úkolové mzdy na různých pracovištích žalovaného, zejména v nastavení způsobu stanovení výše úkolové mzdy žalobce jako ošetřovatele skotu v teletníku [anonymizováno] oproti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujících na obdobných pozicích v ošetřovně mladého skotu [obec] (výrok I.). Ve výroku II. soud zamítl žalobu, aby žalovaný byl povinen odstranit následky nerovného zacházení se žalobcem tím, že mu zaplatí 51.997 Kč s příslušnými úroky z prodlení. O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto ve výroku III. tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení 36.713 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Soud žalobci uložil také povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Českém Krumlově náhradu nákladů řízení státu ve výši 12.601,18 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.).

Žalobce se podanou žalobou po její soudem připuštěné změně domáhal podle § 16 odst. 1 zákoníku práce, aby žalovaný byl povinen upustit od nerovného zacházení se žalobcem, které se projevuje

zejména ve způsobu stanovení výše úkolové mzdy žalobce oproti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujícím na obdobné pozici, zejména oproti zaměstnancům v ošetrovně mladého skotu [obec] (dále jen [anonymizováno] [obec]). Současně požadoval, aby žalovaný byl povinen odstranit následky nerovného zacházení se žalobcem tím, že mu zaplatí 51.997 Kč s příslušnými úroky z prodlení, což představuje rozdíl mezi mzdou vyplacenou žalobci v měsících únor až červen [rok], oproti mzdě, kterou měl pobírat podle vnitřního předpisu platného pro rok [rok] či podle předpisu, na základě kterého jsou od roku [rok] odměňováni ostatní zaměstnanci pracující na obdobných pozicích. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, diskriminaci žalobce vyloučil. Pokud byly v minulosti provedeny na pracovišti žalobce mzdové změny, pak tyto změny byly věcně odůvodněny oprávněným účelem a prostředky k dosažení těchto změn byly přiměřené a nezbytné. Soud prvního stupně po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že žalobce pracuje u žalovaného jako ošetrovatel v teletníku [anonymizováno] a je odměňován v souladu s vnitřním předpisem žalovaného, tedy odměnou [částka] na [hmotnost] přírůstku. Soud prvního stupně s ohledem na pracovní zařazení, výkon práce a odměňování žalobce neshledal, že by žalovaný se žalobcem zacházel nerovně a že tato nerovnost měla být způsobena odlišným nastavením úkolové mzdy žalobce proti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujícím na obdobných pozicích. Mezi účastníky řízení bylo nesporné, že mzda žalobce byla vypočtena správně podle vnitřního mzdového předpisu platného od února [rok]. Mzda žalobce v roce [rok] oproti roku [rok] a předchozím obdobím skutečně poklesla. Soud prvního stupně vycházel z provedeného dokazování, a to znaleckých posudků znalce doc. Ing. [celé jméno znalce], CSc. a znalce [jméno] [příjmení] a ze svědeckých výpovědí slyšených svědků. Účetní žalovaného, paní [příjmení], stejně jako někteří další svědci potvrdili, jaké jsou tvorby zásad odměňování v živočišné výrobě a potvrdili, že výjimečně dochází i ke snižování mezd v jednotlivých provozech. Soud prvního stupně k porovnání práce žalobce v teletníku [anonymizováno] a práce ostatních zaměstnanců žalovaného v [anonymizováno] [obec] nechal zpracovat znalecký posudek znalce [příjmení] [celé jméno znalce], z jehož závěrů především vychází. Dle závěrů tohoto znalce, které potvrdil i v ústním posudku, jsou provozy žalovaného v [anonymizováno] a [anonymizováno] [obec] odlišné z hlediska pracovní náročnosti i požadavků na bezpečnost práce a nelze stanovit společnou rovnici zahrnující množství vynaložené práce a dosaženého přírůstku, které by bylo možné použít pro výpočet mzdy v obou provozech. Práce v teletníku [anonymizováno] je fyzicky náročnější, avšak z hlediska manipulace se zvířaty a bezpečnosti v práci jsou v obou chovech naprosto odlišné požadavky. Soud prvního stupně dále vycházel z položkového opisu mezd žalobce a jeho střídajících pracovníků v roce 2012, když z listinných důkazů bylo zjištěno, že mzdy střídačů, kteří pracovali v teletníku [anonymizováno], jsou v téměř shodné výši jako je mzda žalobce. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaný svým postupem zajišťuje rovné zacházení se zaměstnanci vykonávajícími práce ošetrovatele v teletníku [anonymizováno] (žalobce a střídači) a pracovníky [anonymizováno] [obec]. S těmito závěry žalobu v plném rozsahu zamítl, neboť žalobce dovozoval nárok na zaplacení mzdy do výše dle mzdového předpisu platného pro pracovníky [anonymizováno] [obec]. Procesně úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v nákladech na právní zastoupení advokátem. Žalobci pak podle § 148 odst. 1 o.s.ř. uložil povinnost zaplatit státu náklady na znalečné a svědečné.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání z důvodů uvedených v ust. § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř., tedy z důvodů, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a že jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalobce uvádí, že jedinou spornou skutečností mezi účastníky, ke které mělo být a do značné míry bylo nalézacím soudem vedeno dokazování, byla otázka srovnatelnosti (přesněji stejnosti či stejné hodnoty) pracovních pozic ošetrovatele skotu na pracovišti teletník [anonymizováno] a ošetrovatele skotu na pracovišti [anonymizováno] [obec]. Soud prvního stupně vychází ze znaleckého posudku doc. Ing. [celé jméno znalce], který označil za rozhodující pro zamítnutí žaloby. Za stěžejní považuje vyjádření znalce, dle kterého jsou oba porovnávané provozy navzájem odlišné z hlediska pracovní činnosti i z hlediska požadavků na bezpečnost práce. Žalobce

má za to, že znalec se tímto způsobem vyjádřil k otázce srovnatelnosti posuzovaných pozic spíše za hranou své kompetence, neboť hodnocení této otázky je otázkou právní, nikoli znaleckou – odbornou. Pokud soud vycházel ze znaleckého posudku znalce [celé jméno znalce], pak měl přihlídnout k jeho vyjádření, že pracovní činnosti jsou v zásadě stejně u všech druhů hospodářských zvířat. Všude se stele, kydá a podobně, to je ošetrovatelská práce. Žalobce má za to, že obě srovnávané pracovní pozice mají obdobné charakterové znaky obsažené v ust. § 110 odst. 2 až 5 zákoníku práce. Dle žalobce se jedná o stejný druh práce, přinejmenším však o práci stejné hodnoty jak na pracovišti v teletníku v [anonymizováno], tak v [anonymizováno] [obec]. Žalobce dále poukazuje na nepřezkoumatelnost rozsudku soudu prvního stupně, když znalec se vyjádřil pouze k některým z hledisek hodnocení stejnosti pracovní pozice ve smyslu § 110 zákoníku práce. Žalobce dále poukazuje na to, že soud prvního stupně v rámci hodnocení provedených důkazů uvedl, že nehodnotil nákresy teletníku [anonymizováno] a pracoviště [anonymizováno] [obec], nesprávné je i hodnocení soudu, pokud jde o obsah výpovědi svědka [příjmení]. Stejně tak poukazuje na skutečnost, že prémie složka mzdy u žalovaného je v podstatě složkou, která je pravidelnou součástí mzdy, neboť je automaticky vyplácena. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k doplnění dokazování a novému rozhodnutí.

Žalovaný k odvolání žalobce uvedl, že soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku poměrně podrobně rozvádí, jaké jednotlivé důkazy provedl a s jakým závěrem, když v závěru odůvodnění rozsudku blíže rozvádí svá skutková zjištění a právní hodnocení věci. Soud prvního stupně pochopitelně vycházel především ze znaleckého posudku znalce doc. Ing. [celé jméno znalce], když závěr znalce je dle názoru žalovaného správný, a jedná se o hodnocení, které je otázkou znaleckou, nikoli otázkou právní. Žalovaný poukazuje na skutečnost, že i znalec [příjmení] ve svém znaleckém posudku uvedl, že posudek vypracovaný doc. Ing. [celé jméno znalce] je velmi precizní včetně jeho závěrů. Soud prvního stupně podle názoru žalovaného v napadeném rozsudku logicky a pochopitelně popisuje svá hodnocení důkazů, vysvětluje, z jakých důkazů zejména vycházel ve vazbě na své konečné rozhodnutí. Není pravdou ani vyjádření žalobce, že by snad žádnému ze zaměstnanců žalovaného nebyla nikdy v minulosti mzda snížena. Například svědkyně [příjmení] ve své výpovědi uvedla, že v minulosti došlo ke snížení příjmu v kravíně [obec]. Tato svědkyně rovněž vypověděla, že před úpravou mzdového předpisu došlo v teletníku [anonymizováno] k nárůstu mzdy oproti ostatním zaměstnancům živočišné výroby o několik tisíc korun. Jestliže tedy žalovaný v minulosti provedl na pracovišti žalobce příslušné mzdové změny, pak tyto byly věcně odůvodněny oprávněným účelem a prostředky k dosažení těchto změn byly přiměřené a nezbytné. Za takové situace však nejde podle právní úpravy o nerovné nebo diskriminační zacházení se zaměstnanci. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil a žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení.

Po zjištění, že odvolání žalobce bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212 odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, zaměstnavatelé jsou povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky, odměňování za práci a o poskytování jiných peněžitých plnění a plnění peněžité hodnoty, o odbornou přípravu a o příležitost dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání.

Žalobce se podanou žalobou domáhal ve smyslu § 16 odst. 1 zákoníku práce, aby žalovanému byla uložena povinnost upustit od nerovného zacházení se žalobcem, které spočívalo v odlišném způsobu nastavení úkolové mzdy žalobce jako ošetrovatele skotu v teletníku [anonymizováno] oproti zaměstnancům žalovaného pracujícím na pozici ošetrovatele skotu v [anonymizováno] [obec]. Ze stejných důvodů pak požadoval, aby žalovanému byla uložena povinnost odstranit následky nerovného zacházení s tím, že mu zaplatí 51.997 Kč s příslušnými úroky z prodlení.

Žalobce nesouhlasil především s tím, že mu vnitřním mzdovým předpisem žalovaného byla od února [rok] snížena úkolová mzda, která byla v roce [rok] nastavena v teletníku [anonymizováno] v základní sazbě [částka] za [hmotnost] přírůstku oproti roku [rok], kdy byla základní sazba za přírůstek [částka] za [hmotnost] a dále [částka] prémie za [hmotnost] přírůstku. V [anonymizováno] [obec] je odměna stanovena v roce [rok] dle přírůstku [částka] za [hmotnost] a prémie [částka] za [hmotnost] u býků a u jalovic [částka] za [hmotnost] a prémie [částka] za jeden kg. Žalovaná částka představuje rozdíl mezi mzdou vyplacenou žalobci v období únor až červen [rok] oproti mzdě, na kterou by žalobce měl nárok, pokud by nedošlo ke změně vnitřního mzdového předpisu, tedy dle kritérií stanovených pro rok [rok].

Odvolací soud podle § 213 o.s.ř. doplnil dokazování pravidly odměňování žalovaného platnými pro rok [rok] a pro rok [rok], zejména pravidly odměňování v živočišné výrobě. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že pravidla odměňování pro rok [rok] byla platná od [datum], pravidla odměňování pro rok [rok] byla platná od [datum]. Pokud jde o odměňování v živočišné výrobě, pak ke změně pravidel nedošlo pouze u žalobce, u kterého došlo ke snížení sazby úkolové mzdy ze [částka] na [hmotnost] přírůstku na částku [částka] na [hmotnost] přírůstku a v roce [rok] již nemá stanovené prémie, ale došlo ke snížení i u jiných provozů, například v kravíně [anonymizováno] došlo ke snížení odměny stanovené hodinovou sazbou z částky [částka] v roce [rok] na částku [částka] v roce [rok]. Stejně tak došlo ke snížení ošetřovatelů ostatního skotu v [anonymizována dvě slova], a to u sazby za zajištění březosti po první inseminaci z částky [částka] na jeden kus na částku [částka] na jeden kus a u sazby za zajištění březosti po druhé a další inseminaci z částky [částka] na kus na částku [anonymizováno] Kč/kus v roce [rok]. Z pravidel odměňování v živočišné výrobě rovněž vyplývá, že prémie jsou u žalovaného stanoveny pouze pro některé z jeho provozů a nepobírají je automaticky všichni zaměstnanci žalovaného v živočišné výrobě.

Odvolací soud po přezkoumání věci a doplnění dokazování dospěl k závěru, že soud prvního stupně řádně zjistil skutkový stav věci a tento skutkový stav také správně právně posoudil. Odvolací důvody uplatněné žalobcem nebyly dle odvolacího soudu naplněny a nebyly zjištěny ani žádné jiné vady řízení, které by měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Žalobce se domáhal svého nároku s odkazem na ust. § 16 odst. 1 zákoníku práce, když tvrdil, že ze strany žalovaného dochází k nerovnému zacházení se žalobcem oproti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujícím v [anonymizováno] [obec], pokud jde o stanovení úkolové mzdy. Soud prvního stupně proto správně posuzoval, zda pracoviště žalovaného v teletníku [anonymizováno] a pracoviště žalovaného v [anonymizováno] [obec] jsou pracoviště srovnatelná a zda tedy práce vykonávaná žalobcem a práce vykonávaná zaměstnanci žalovaného v [anonymizováno] [obec] jsou pracemi stejnými či pracemi stejné hodnoty ve smyslu § 110 zákoníku práce. Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně v tom, že posouzení náročnosti provozu žalovaného v teletníku v [anonymizováno] a [anonymizováno] [obec] je otázkou znaleckou, neboť k jejímu posouzení je třeba odborných znalostí. Nelze proto vytýkat soudu prvního stupně, že při hodnocení věci vycházel především ze závěrů znaleckého posudku znalce doc. Ing. [celé jméno znalce], CSc. Soudní znalec vypracoval znalecký posudek dle pokynu soudu, své závěry potvrdil ústní výpovědí jako znalec před soudem, i odvolací soud proto vychází ze závěrů znalce, že ačkoliv se jedná o podobné provozy (ošetřování zvířat), jsou v každém z nich odlišné pracovní podmínky, které ovlivňují množství i náročnost vynaložené práce. Ačkoli na obou pracovištích je výsledkem pracovního procesu množství ošetřovaných zvířat a jejich hmotnostní přírůstek, není možné považovat oba provozy z hlediska pracovní náročnosti za srovnatelné. Nelze proto stanovit společnou rovnici zahrnující množství vynaložené práce a dosaženého přírůstku, které by bylo možné použít pro výpočet mzdy v obou provozech. Nic na tom nemění skutečnost, že dle hodnocení žalovaného i znalce žalobce vykonává svoji práci dobře a zodpovědně v odpovídající kvalitě. Se závěry znalce [příjmení] [celé jméno znalce] není v rozporu ani znalecký posudek zpracovaný na žádost žalobce znalcem [jméno] [příjmení]. Odvolací soud vychází i z dalších důkazů

provedených soudem prvního stupně a zjištění, které z těchto důkazů učinil. Ze sumáře průměrů za práce za rok [rok] bylo zjištěno, že v profesi pracovníků žalovaného u skotu činil průměrný hodinový příjem [částka], jednalo se o čtvrtý nejvyšší průměr. Vyšší hodinový průměr měli pouze THP pracovníci a traktoristé. Žalobce dosahoval v roce [rok] průměrné hodinové mzdy [částka]. Oproti tomu v roce [rok] žalobce dosahoval průměrné hodinové mzdy [částka], vyšší hodinový průměr v roce [rok] měl pouze předseda žalovaného. Tomu odpovídá i výpověď slyšené svědkyně [jméno] [příjmení], mzdové účetní žalovaného. Z výpovědi této svědkyně bylo zjištěno, že plat žalobce v minulosti byl oproti ostatním zaměstnancům žalovaného v živočišné výrobě vyšší o několik tisíc. Odměňování musí být spravedlivé, u žalovaného se vždy po roce hodnotí charakteristika jednotlivých stájí a mzda se posuzuje podle ní. Odměňování se nastavuje tak, aby bylo spravedlivé, nelze postupovat tak, aby jeden zaměstnanec byl odměňován lépe. Svědkyně potvrdila snížení mezd například v kravíně v [obec]. Také další slyšení svědci potvrdili, že v minulosti docházelo ke stanovení nových pravidel odměňování, když úprava úkolové mzdy proběhla v kravíně v [obec] a v [anonymizováno] ve [anonymizováno]. Za podstatné považuje odvolací soud stejně jako soud prvního stupně zjištění, že mzda pracovníků střídajících žalobce v roce [rok] v teletníku v [anonymizováno] byla stanovena stejně jako mzda žalobce, nedocházelo tedy k nerovnému zacházení mezi žalobcem a jinými pracovníky žalovaného pracujícími na stejném pracovišti v teletníku v [anonymizováno]. Pro závěr soudu o tom, že provoz žalovaného v [anonymizováno] a v [anonymizováno] [obec] nejsou zcela srovnatelné z hlediska pracovní náročnosti i požadavku na bezpečnost práce, svědčí i to, že v těchto stájích se ošetřují dvě různé kategorie zvířat, v teletníku v [anonymizováno] telata ve věku od tří měsíců, v [anonymizováno] [obec] býci a jalovice. Z výpočtu dobytčích jednotek bylo zjištěno, že v roce [rok] měl žalobce v teletníku [anonymizováno] na starosti průměrně [anonymizováno] dobytčích jednotek, zatímco zaměstnanec pracující v OMD [obec] ve stejné době ošetřoval [anonymizováno] dobytčích jednotek. Odvolací soud proto stejně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že práce žalobce jako ošetřovatele skotu v teletníku [anonymizováno] není z hlediska mzdového srovnatelná s prací ošetřovatele skotu v [anonymizováno] [obec]. Pokud žalovaný vnitřním mzdovým předpisem stanovil odlišnou sazbu úkolové mzdy pro žalobce pracujícího v teletníku [anonymizováno] oproti jiným zaměstnancům žalovaného pracujícím v [anonymizováno] [obec], pak nelze učinit závěr, že by se ze strany žalovaného jednalo o nerovné zacházení v oblasti odměňování ve smyslu § 16 odst. 1 a § 110 zákoníku práce. Pokud soud prvního stupně s těmito závěry žalobu v obou nárocích jako nedůvodnou zamítl, byl jeho postup správný. Za vadu řízení nepovažuje odvolací soud ani to, že soud prvního stupně pro nadbytečnost neprovedl důkaz ohledáním stájí, neboť posouzení náročnosti práce v obou provozech i s ohledem na situaci v těchto stájích a jejich provoz bylo provedeno již ve znaleckém posudku znalce doc. Ing. [celé jméno znalce], CSc. Stejně tak nepovažuje odvolací soud za vadu řízení, pokud soud prvního stupně nehodnotil samostatně jako důkaz nákresy pracovišť teletníku v [anonymizováno] a v [anonymizováno] [obec].

Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplývá z ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalobce nebyl v odvolacím řízení úspěšný. Je proto povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení, které představují náklady na jeho právní zastoupení advokátem. Právní zástupce žalovaného vykonal v odvolacím řízení dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání), náleží mu proto odměna ve výši 2x 3.180 Kč dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. K odměně náleží dva režijní paušály po 300 Kč a 21 % DPH, celkem jde o částku 8.421,60 Kč. V souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. a § 149 odst. 1 o.s.ř. bylo žalobci uloženo, aby náklady odvolacího řízení zaplatil žalovanému do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce JUDr. [jméno] [příjmení], advokáta v [obec].

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek § 237 o.s.ř. podané do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Českém Krumlově.

Nebude-li povinný plnit dobrovolně tímto rozsudkem mu uloženou povinnost, může být rozhodnutí k návrhu oprávněného vykonáno.

Krajský soud v Českých Budějovicích
Český Krumlov 28. července 2015

Mgr. Ing. Martina L a c i n o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. srpna 2015.